

25 juni 2023 - overstapdienst

ZINGEND OP REIS

Psalm 121

Beste kinderen, gemeente van Christus, Ik heb eigenlijk al veel zin in de vakantie..., jullie ook? En... gaan er sommigen ook nog op vakantie? Blijven er ook kinderen thuis in de vakantie? Of je nu wel of niet op vakantie gaat, eigenlijk zijn wij allemaal op reis. Elke dag. Geen vakantiereis. Ook geen schoolreisje. Maar je *levensreis*. Je leven – dat je leeft en groeit en steeds nieuwe dingen meemaakt of andere dingen gaat doen – dat lijkt wel op een soort reis. De oudste kinderen van de zondagsschool zijn al zo ongeveer 12 jaar op reis. Maar er zijn hier mensen in de kerk die zijn al meer dan 80, ja zelfs meer dan 90 jaar op reis. Die hebben al een heel lange reis gemaakt.

Nou, soms is zo'n levensreis heel leuk. Bijvoorbeeld als je met vrienden reist: als je vrienden hebt, of vriendjes maakt. Of als het goed gaat op school en je straks een mooi rapport hebt. Dat maakt je levensreis leuk. Soms is je levensreis ook niet leuk. Als je ziek bent. Of als er thuis ruzie is. Dan zou je willen dat je reis een andere kant op ging... Soms gaat zo'n levensreis trouwens heel snel. Oudere mensen zeggen dat vaak: 'ik kan bijna niet geloven dat ik al 80 ben geworden'. 80 jaar op reis... Maar voor jou gaat de reis misschien wel langzaam: 'was ik maar al 12 of 16..., maar ik ben nog maar 10 jaar...' Nou, iedereen van ons is dus op reis in het leven. Op zondag reizen wij een stukje samen, trekken wij met elkaar op en daarna gaan wij weer op de maandag onze eigen reis maken. En soms maak je een nieuwe stap op reis. Sta je even stil om daarna weer verder te stappen. Vandaar: deze over-stap-dienst: vijf kinderen zetten een nieuwe stap op hun levensweg. Ze gaan straks naar een nieuwe school, maar ook in de kerk maken ze een nieuwe stap: ze gaan nu niet meer elke week naar de zondagsschool, maar zijn hopelijk elke week met alle grote mensen in de kerk... en straks ook bij TFT... en op catechisatie. Een nieuwe stap. Een over-stap.

Nu, tijdens een reis zing je soms liedjes. Dan zet je in de auto muziek op, zodat de snelweg niet zo saai is. Of je fluit een melodietje op je fiets, gewoon omdat je vrolijk bent. Of op schoolreis zing je met elkaar liedjes, gewoon omdat dat gezellig is, of omdat de juffrouw dat zo nodig wil ... Maar ook als je naar het ziekenhuis moet of als er iets anders spannends gaat gebeuren, kan soms je vader of je moeder misschien een liedje zingen om je iets rustiger te maken. Liedjes helpen je op reis. Daarom staan er in de Bijbel ook zoveel liederen. Zo'n 150 in één boek, in het boek van de psalmen. En een van die liederen hebben wij zojuist gelezen. Psalm 121. Een reislied. Ik vind dat een heel mooi reislied en ik weet

dat heel veel oudere mensen in de kerk dat ook vinden. Weet je waarom ik dit zo'n mooi lied vind? De meneer of mevrouw die dit lied zingt, zingt erover dat God altijd met hem meegaat. Ja, God gaat niet alleen mee, maar Hij beschermt ook. De schrijver van de psalm zingt dat hij niet bang hoeft te zijn. Nee, hij is niet bang voor bijvoorbeeld de bergen onderweg, zo zingt hij. Nou, bergen kunnen best lastig zijn onderweg. Misschien niet als je met de auto bent, maar deze schrijver moest door de bergen lopen..., soms in de hitte van de zon... En lopen door de bergen kan ook gevaarlijk zijn. Je moet echt goed opletten. Maar...: God helpt mij onderweg, zo zingt de dichter. Door de bergen heen. God let erop dat ik niet val. En God zal ook nooit in slaap vallen. Hij wordt niet moe en vergeet niet even per ongeluk dat je er bent. Nee, Hij verliest je nooit uit het oog! Zoals de schaduw altijd bij je is, zo is God altijd bij mij, zingt de dichter. Nu, ik weet niet of jij het wel eens hebt geprobeerd, maar je krijgt 50 euro van mij, als het jou na de kerkdienst lukt om je schaduw kwijt te raken. En als het je niet lukt, dan krijg ik van jou 50 euro. Wie durft? Ik durf wel. Want: het lukt je niet. Hoe je ook rent, of springt, als je in de zon loopt, zal de schaduw altijd met je mee gaan. Altijd. God is als de schaduw. Altijd bij je. Ook al zie je die schaduw niet altijd.

Mooi hè, hoe deze meneer of mevrouw over God zingt! Straks gaan de oudste kinderen naar een nieuwe school, nou: God gaat dus met je mee. Straks hebben

jullie vakantie – gaan jullie weg, of blijf je thuis, zien wij elkaar een aantal weken niet – God ziet jullie elke dag. Iemand viert zijn verjaardag: God viert het feest met je mee! Een ander moet naar het ziekenhuis misschien – ik hoop het niet, maar het kan gebeuren – maar ook dan is God erbij. Zelfs als wij een keer zullen doodgaan, ook dan laat God je niet los. Weet je: dit lied, deze psalm 121, zingen wij juist heel vaak in de kerk als er iemand gestorven is. Dan zijn wij heel verdrietig maar dan denken wij ook aan God: God houdt zelfs die mensen vast, die zijn gestorven. Hij is er altijd, Hij is *altijd* bij ons!

Maar ja..., dan ga je straks naar de grote school en ik hoop dat je het leuk vindt, maar het kan natuurlijk ook gebeuren dat je het helemaal niet leuk vindt, maar juist moeilijk. Of dan hebben wij gelezen dat de dichter zingt 'God zorgt ervoor dat je niet valt'..., ja, dat kan je wel zingen. Maar een paar maanden geleden is hier zojuist iemand nog gevallen, precies toen hij uit de kerk liep. Gebroken schouder. En soms kon je toch echt bergen tegen op je levensweg. Zijn er dingen waar je als een berg tegenop ziet: dat er iemand in je familie erg ziek is. Of dat er zoveel nare dingen gebeuren in de wereld. Of dat je een been breekt, dat heeft Lucas laatst meegemaakt. Of dat je je gewoon soms even heel verdrietig voelt. Maar... God zal toch altijd zoals de schaduw bij mij zijn en mij helpen en beschermen en ervoor zorgen dat ik niet val...? Hoe zit dat nu?

Ik heb hier wel even over na moeten denken, wat ik daar nu over moest vertellen. Want inderdaad: het gaat niet altijd goed. Het leven is niet altijd fijn. Maar ik denk hè, dat die schrijver die deze psalm heeft geschreven, dat ook al wel wist. Want vroeger, in de tijd van de Bijbel, was het leven vaak nog veel moeilijker dan ons leven nu en gebeurden er ook allemaal nare dingen. Maar volgens mij bedoelde die schrijver van dit lied niet te zeggen: 'God is altijd bij mij, alles gaat wel goed!' Nee, volgens mij wilde die schrijver met zijn lied uitzingen: 'wat er ook gebeurt, ik kies ervoor om op God te vertrouwen. Ik zie bergen. Zeker. Ik zie er soms als een berg tegenop. Klopt. Wat moeilijk soms. Wat spannend! Maar: God is veel groter dan de bergen die ik zie, want Hij heeft de hele wereld met al die hoge bergen Zelf gemaakt. En daarom kijk ik niet naar de bergen met problemen, maar ik kijk nog veel hoger..., naar God!

En ook al is die weg, die levensweg van mij, lastig, spannend, gevaarlijk, snap ik er niets van: waarom gebeurt dit nu?... ik kies ervoor om toch op God te vertrouwen. God houdt mij vast, wat er ook gebeurt.

Nou, ik hoop hè dat jij nu zo ook je levensreis zult maken, , zoals deze schrijver van psalm 121. Ga je straks naar je nieuwe school en denk je aan die moeilijke vakken, of dat grote schoolgebouw waar je in kan verdwalen met je zware tas met boeken. Kijk even omhoog, voordat je schooldeur binnenstapt: God is veel en veel groter dan dat gebouw en al die nieuwe mensen hier bij elkaar. ... Of iets anders: als je kijkt naar andere kinderen die soms veel stoerder zijn, of sneller, of knapper..., kijk niet teveel naar hen. Kijk omhoog: zie je God? Nee? Hij ziet jou wel. En Hij vergeet jou nooit, zo mooi vindt Hij jou. ... Of heel iets anders: als je jeugdjournaal kijkt en weer hoort over die oorlogen en die nare leiders die zulke slechte doen: zij denken de halve wereld te hebben, maar de hele wereld is van God. Niet vergeten! Of nog iets anders: als je denkt aan de opwarming van de aarde, hoe het misgaat met de natuur en wat wij allemaal kapot maken..., ik word er ook wel bang van en verdrietig van..., maar God is de machtige Schepper. Ik blijf toch op Hem vertrouwen.

Nou, om zo op God te vertrouwen, om er steeds voor te kiezen om op Hem te vertrouwen, wat er ook gebeurt, daarvoor heb je liederen nodig. Liederens om te zingen. Want door het te zingen, stop je de woorden niet alleen in je hoofd, maar gaat het ook naar je hart toe... en naar je gevoel (waar dat ook precies zit). Liederens zingen helpt om echt met alles wat je bent te vertrouwen op God.

En het helpt ook om dat *samen* uit te zingen. Daarom moet je in de kerk zijn. Of je het heel leuk vindt of misschien minder leuk..., of je de liederens mooi vindt of minder mooi..., eigenlijk is dat niet eens het belangrijkste..., maar door steeds weer die woorden hier te horen en in-te-zingen..., kunnen die woorden je heel je levensreis je helpen. Ik heb wel eens gehoord hè een oudere vrouw uit onze kerk: als ze 's nachts niet kon slapen, dan ging ze de psalmen zingen, die ze altijd in de kerk had gezongen. Dat maakte haar rustig. Ik hoor heel vaak van mensen dat ze de liederens van de kerk zingen op momenten dat ze het moeilijk hebben. Maar ook als men blij is. Dankbaar. Zingen helpt! Zingen voor God.

Nou, daarom komen wij hier altijd bij elkaar. Om naar God te luisteren en... voor God te zingen. Om die

woorden samen in te zingen. Je hart binnen te zingen. En om er ook muziek erbij te maken. Want dat helpt ook vaak om de woorden echt te voelen en vast te houden. Samen steeds die woorden zingen en herhalen.

Heb je zojuist trouwen in de psalm die ik heb gelezen gehoord welk woord wel zes keer werd gezongen? 'Bewaren'. God zal ons bewaren. Hij bewaart je. Hij bewaart je voor alle kwaad. Hij zal je leven bewaren. Het is gewoon een soort ritme van de muziek: tegen je twijfels, zorgen, teleurstellingen, tranen in wordt je meegenomen op het ritme van de muziek: Hij zal je bewaren. De Heere bewaart je. Hij zal je leven bewaren.

Maar ook als wij het soms toch echt niet merken dat God bij ons is en ons bewaart en beschermt..., dan is het ook goed om hier bij elkaar te zijn, hoor! Want dan kunnen wij naast ons zingen ook samen tot God bidden, tot God roepen en vertellen wat wij moeilijk vinden... en misschien voor elkaar zingen, als iemand het moeilijk vindt om te zingen.

Nog één voorbeeldje: een paspoort. Weet iemand waarom je een paspoort nodig hebt? ... Op een paspoort staat wie jij bent. En uit welk land je komt. Als je op reis gaat, dan is een paspoort heel belangrijk. Of als je naar het ziekenhuis gaat. Of als je gaat trouwen. Of... Een paspoort laat zien wie je bent. En dat jij het echt bent.

Nou, straks gaan wij weer verder met onze levensreis. De een op vakantie. De ander logeren. En steeds gaat onze reis verder. Gaan wij nieuwe dingen doen. Nou, neem je paspoort mee die van de kerk hebt gekregen. Heb je een paspoort van de kerk gekregen, dan... ? Ik denk het wel – vraag thuis maar aan je vader of moeder... - want ik bedoel je *doopkaart*. Ja, dat wist je misschien niet, maar die heb je gekregen toen je als klein kindje gedoopt werd. En die kaart is net zoals een paspoort voor onderweg het bewijs wie je bent. Toen je als kindje gedoopt werd, zei God: 'Deze? Deze jongen? Dat meisje? Die hoort bij Mij! Ik zal voor hem zorgen. Ik zal haar beschermen. Ik zal hem nooit uit het oog verliezen, welke levensreis hij ook gaat maken. Zij hoort ook bij Mijn volk, waar Ik voor hen gekozen om altijd mee verbonden te zijn.'

De schrijver van psalm 121 wist dat God zo goed zorgde voor Zijn volk. En daarom zong hij over God als de Bewaarder, de Bewaarder van Israël Ook al waren er bergen, leeuwen en beren, valkuilen en afgronden op zijn weg. Hij koos ervoor om op God te vertrouwen, altijd. ... Nou, ga jij ook zo zingend, met je paspoort (je doopkaart) op weg. Kies er steeds voor om op God te vertrouwen. Want God, Hij die de hemel en aarde gemaakt heeft, is bij je. Altijd. En wat er ook gebeurt, Hij laat je niet los.

Vind je dat moeilijk om te geloven? Vind ik niet vreemd hoor..., maar kijk eens naar de Heere Jezus: Hij is zelfs de dood voor je ingegaan..., zo veel liefde..., zo veel trouw van God voor jou en mij. En kijk eens naar je doopkaart: je bent voor altijd van Hem!

Een goede reis toegewenst!